

Schrijversdijk naar het Westen trekken, bereiken we weldra Oostvoorne. De nieuwe kapel aan den Rikdijk, gebouwd op de plaats waar eens het convent der Regulieren van Rugge stond, hebben wij dan aan onze linkerhand zien liggen.

Oostvoorne is een heel oud dorp, dat zich in de laatste jaren tot een flinke badplaats heeft ontwikkeld. In de kom van het dorp vinden wij, achter het raadhuis, een vrij hoogen heuvel. In vroegere eeuwen verhief zich op deze plaats de sterke burcht van de machtige Heeren van Voorne, eens ook de woonstede van Vrouwe Jacoba van Beieren. De eenvoudige, mooie dorpskerk, waarvan de toren een opmerkelijke, peervormige spits heeft, moet ge stellig bezichtigen. Niet ver van de kom ligt, te midden van zwaar geboomte, het oude landgoed „Mildenburg” met z'n mooie manteling en daar tegenover de oude, deftige hoeve „Overburgh”. Ten Noord-Oosten van het dorp, op het punt waar duin en strand eindigen, staat een merkwaardig monument, het Steenen Bakken, thans een oude, verweerde, bouwvallige toren, eertijds een vuurbaak voor de zeeschepen, die het Brielsche Gat binnen wilden vallen. Een plek vol romantiek dus, met een heerlijk uitzicht over de zee en het Kruiningers Gors, waarop ge vaak de gladde robbenlijven kunt zien glinsteren in de zon. In 't verschiet zijn de duinen van Rozenburg. 's Zomers zien we hier vaak de zeldzame, witte lepelaars en in 't najaar wemelt het van allerlei trekvogels, als eenden en ganzen en steltloopers van diverse pluimage.

DE vogelliefhebbers, die naar de eilanden gaan, zullen er wel nauwelijks aan herinnerd behoeven te worden, dat daar, aan den overkant van de stille Brielsche Maas, aan den vroegeren Hoek van Holland, in de tweede helft van de vorige eeuw door het graven van den Nieuwen Waterweg van het vasteland gescheiden, het vogeleiland De Beer ligt, thans verbonden met Rozenburg. Zij die het voorrecht hadden tot dit terrein, dat tot het Kroondomein behoort, te worden toegelaten, zullen aan hun bezoek stellig onvergetelijke herinneringen bewaren.

De beste tijd van 't jaar voor zoo'n excursie is Juni. Wanneer gij u dan te Hoek van Holland laat overzetten, komt ge over een lang, smal steigertje op De Beer aan. Dadelijk zijt ge dan temidden van een duingebied van zeldzame schoonheid, een zeer afwisselend landschap. Nu eens zijn het kale, witte stuifduinen, die ge passeert, dan weer begroeide ge-

Het groene strand op De Beer

Foto Jan P. Strijbos

bieden, vol duindoorn, liguster, braam, eglantier, hondsroos en lijsterbes, wonderlijke bosschages van oude, kromgegroeide vlier, groepen donkere dennen. Ge vindt weelderig volgegroeide plasjes, drassig weiland en eindelijk breede, afwisselende stranden en wijde, vlakke slikken. Plantenkenners vinden hier vrijwel alles wat zij in een ongerept duingebied mogen verwachten, zelfs blauwe zeedistel en gele hoornpapaver. Belangwekkend zijn ook de prachtige gezelschappen van zoutplanten, de hoge asterbosschen, de uitgestrekte velden met zeepostelein, de groote-witte vlakten met lepelblad en al die andere vegetaties. Een veelbelovend veld van onderzoek ligt hier nog vrijwel braak.

Maar in de eerste plaats is De Beer bij uitnemendheid het domein van den ornitholoog. Op het breede, groene strand huist een kolonie van vischdieffjes, die op 20.000 paren wordt geschat. Tusschen hen in nestelen noordsche sterns en kleine kolonies van de groote stern en de dwergstern. Op 't Nieuwland, langs de Brielsche Maas, broeden de elegante, zwart-witte kluten in vrij grooten getale. Ook de fraai geteekende bergeenden zijn op De Beer algemeen. In den trektijd krioelt het hier vaak van alle mogelijke vogels, vooral langs de stranden, op de schorren en de slikken, maar ook in de duinboschjes en op het vlakke land. Heel deze rijke vogelwereld

geniet de uitstekende schutse van „Vogelbescherming” en wij kunnen daarvoor niet dankbaar genoeg zijn.

Mocht het u vergund zijn, op een uwer tochten door ons mooie gewest, hier, of op welk ander terrein ook, waar de eigenaar u hoffelijk toegang verleende, korteren of langeren tijd rond te dwalen en te verblijven, maakt dan van de geschonken gastvrijheid een gepast gebruik. Bedenkt, dat deze natuurmonumenten, onverschillig op wiens naam zij staan, behooren aan de gemeenschap en beseft, dat wij jegens hen, die als eigenaar vaak veel kosten en zorgen besteden om die terreinen ongeschonden in stand te houden, groote verplichtingen hebben. Uwe waardeering daarvoor kunt ge niet beter uiten dan door het landschap in denzelfden toestand te verlaten, als waarin gij het vindt. Voor den waren natuurvriend en den goeden trekker zijn dit overbodige woorden. Zij kunnen echter niet dikwijls genoeg herhaald worden.

VOOR hen, die naar Voorne komen om de geneugten van het bad- en strandleven, is het mooie, breede strand tusschen Oostvoorne en Rockanje een uitstekende gelegenheid, zooals zij elders wellicht nergens zullen vinden. Hier moet ge ook eens een wandeling maken op een helderen zomeravond. Dan is er niets meer dat de rust verstoort, als wellicht de kreet van een nachtelijken vogel. Om u heen zijn de lichten op de kust, die den zeeman het binnenloopen in de veilige haven mogelijk maken. Steeds is daar het licht van den Hoek van Holland, heel ver weg zwaait de Scheveningsche vuurtoren zijn bundels door de ruimte; dichterbij schittert Ouddorp op Goeree. Telkens flikkeren de lichtboeien op, en het lichtschip „Maas”, ginds ver in zee. Soms, op een zoelen zomeravond, hebt ge het geluk de zee zelve te zien lichten, een schouwspel, dat onvergetelijk is.

Plantenkenners zullen stellig ook naar het z.g. groene strand aan de westpunt van Voorne willen gaan, waar zij een merkwaardige zoutwaterflora vinden, die gelijkt op die van de schorren en slikken der Zeeuwsche wateren en van de Wadden. Zeekraal, loogkruid, melkkruid, zeeraket, zee-postelein en zeeschijnspurrie ontbreken hier zoomin als de fraaie, metalige zeewolfsmelk.

Van het strand kunnen wij gemakkelijk doordringen in het duingebied. Men behoeft waarlijk geen natuurvriend in den engeren zin van het woord te zijn om te beseffen, dat deze